

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA-430-1/09/KS

Warszawa, dnia 25 stycznia 2010 r.

DECYZJA nr RWA –1/2010

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na TUI Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 8.216 zł (słownie: osiem tysięcy dwieście szesnaście złotych), będącej równoważnością 2.000 euro (słownie: dwa tysiące euro) w związku z nieudzieleniem w terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-400-7/07/KS, mającym na celu wstępne ustalenie, czy w związku ze świadczeniem usług dostępu do systemu rezerwacji Amadeus przez Amadeus Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

UZASADNIENIE

W związku z prowadzonym z urzędu postępowaniem wyjaśniającym (sygn. RWA-400-7/07/KS) mającym na celu wstępne ustalenie, czy w związku ze świadczeniem usług dostępu do systemu rezerwacji Amadeus przez Amadeus Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy, w imieniu Prezesa UOKiK, zostały w dniu 13 listopada 2008 r. wystosowane, na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wezwania do wybranych przedsiębiorców działających na rynku świadczenia usług turystycznych, do przedstawienia szeregu informacji niezbędnych w prowadzonym postępowaniu.

Zakres wymaganych informacji obejmował zasady korzystania przez ww. przedsiębiorców z globalnych komputerowych systemów rezerwacyjnych oraz z programu komputerowego służącego do ewidencji sprzedaży (Mid - Office).

Wezwanie do przedstawienia wskazanych wyżej informacji Prezes UOKiK wystosował m.in. do TUI Poland Sp. z o.o. w Warszawie (dalej również: Spółka) (dowód: pismo UOKiK do Spółki z dnia 13 listopada 2008 r.). Pomimo tego, że Spółka otrzymała to pismo, o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru z dnia 18 listopada 2008 r., w wyznaczonym w piśmie terminie do Delegatury UOKiK w Warszawie nie wpłynęła stosowna odpowiedź Spółki. W dniu 16 stycznia 2009 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał Spółkę do udzielenia odpowiedzi. Znajdujące się w aktach postępowania zwrotne potwierdzenie odbioru świadczy o otrzymaniu powyższego pisma przez Spółkę w dniu 23 stycznia 2009 r.

Wobec braku odpowiedzi również na ponowne wezwanie do udzielenia informacji, w imieniu Prezesa UOKiK zostało wszczęte z urzędu, postanowieniem z dnia 12 maja 2009 r., postępowanie w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-400-7/07/KS.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2009 r. Prezes UOKiK zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu w niniejszej sprawie – o czym Spółka została poinformowana – następujące dokumenty, stanowiące część akt postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-400-7/07/KS: (1) pismo UOKiK do TUI Sp. z o.o. z dnia 13 listopada 2008 r.; (2) pismo UOKiK do TUI Sp. z o.o. z dnia 16 stycznia 2009 r.; (3) zwrotne potwierdzenie odbioru nr 120728884; (4) zwrotne potwierdzenie odbioru nr 118765808.

W związku z otrzymaniem zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary TUI Poland ustosunkowała się do stawianych jej zarzutów.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK w dniu 8 czerwca Spółka poinformowała, że nie posiada pisma RWA-400-7/07/KS z dnia 13 listopada 2008 r. W związku z powyższym prowadzone jest w Spółce wewnętrzne postępowanie wyjaśniające.

Spółka przeprosiła za opóźnienie w udzieleniu żądanych przez Prezesa UOKiK informacji, zwracając się o odstąpienie od wymierzania jej kary pieniężnej. Wniosek ten Spółka uzasadniła faktem, iż w wieloletniej współpracy z UOKiK zawsze terminowo i należycie odpowiadała na pisma Urzędu, jak również z pełnym zaangażowaniem pomagała w zdobyciu żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Spółka przekazała również informacje o swoich przychodach w 2008 r.

Ww. pismem TUI Poland przekazała ponadto żądane przez Prezesa UOKiK informacje i dokumenty, których brak był podstawą wszczęcia postępowania w rozpatrywanej sprawie.

Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie (pismo z dnia 25 września 2009 r.). Spółka nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje

Przedmiotem postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy w związku ze świadczeniem usług dostępu do systemu rezerwacji Amadeus przez Amadeus Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów było zebranie danych niezbędnych do zdefiniowania rynków właściwych, na których działa Amadeus Polska oraz ustalenie warunków, na jakich Spółka udostępnia GDS Amadeus oraz program komputerowy Mid - Office Almos biurom podróży.

W związku z powyższym - w imieniu Prezesa UOKiK - zostały w dniu 13 listopada 2008 r. wystosowane, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wezwania do wybranych przedsiębiorców działających na rynku świadczenia usług turystycznych, w tym do Spółki. Prezes UOKiK wezwał ww. przedsiębiorców do przekazania dokumentów i informacji dotyczących prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, w tym:

- Przekazania aktualnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego.

-Wskazania komputerowych systemów rezerwacji (systemów GDS), do których przedsiębiorca posiada dostęp oraz liczby sprzedanych segmentów rezerwacyjnych za pośrednictwem każdego z tych systemów w roku 2007.

-Wskazania, czy przedsiębiorca kiedykolwiek zawarł umowę bądź spotkał się z propozycją zawarcia umowy ze sprzedawcą komputerowego systemu rezerwacji zawierającej postanowienie ograniczające wysokość rezerwacji w innych systemach GDS aniżeli sprzedawcy. W przypadku odpowiedzi pozytywnej na przedmiotowe pytanie należało wskazać:

- a) sprzedawcę GDS oraz dopuszczalny limit sprzedaży na rzecz konkurencyjnych GDS,
- b) czy przedsiębiorca miał wpływ/mógł mieć wpływ na ustalenie wysokości ww. limitu,
- c) czy przestrzeganie ww. limitu wiązało się z korzyściami (bonusami, premiami etc.) dla przedsiębiorcy,
- d) w przypadku zawarcia umowy z ww. ograniczeniem należało przedstawić umowę,
- e) w przypadku odmowy przedsiębiorcy zamieszczenia w umowie ww. ograniczenia – należało wyjaśnić przyczyny.

-Wskazania, czy – w ocenie przedsiębiorcy – zapis umowny ograniczający możliwość dokonywania rezerwacji, w innych komputerowych systemach rezerwacji, może być uciążliwy z punktu widzenia biura podróży.

-Wskazania, czy przedsiębiorca posiada program Mid Office służący do ewidencjonowania sprzedaży. W przypadku odpowiedzi pozytywnej na przedmiotowe pytanie należało wskazać:

- a) nazwę programu oraz jego dystrybutora,
- b) przesłanki, które zadecydowały o wyborze tego programu,
- c) komputerowe systemy rezerwacji, z którymi współpracuje ww. program (posiada interfejs umożliwiający pobieranie plików o założonych rezerwacjach),
- d) problemy techniczne występujące w związku z transferem plików dotyczących założonych rezerwacji z określonego GDS do posiadanego przez przedsiębiorcę oprogramowania Mid Office,
- e) w przypadku korzystania z pomocy technicznej sprzedawcy GDS należało wskazać tego sprzedawcę oraz częstotliwość interwencji i średni czas związany z rozwiązywaniem problemu.

- f) wskazania, czy przedsiębiorca ponosi opłaty na rzecz sprzedawcy GDS za udostępnienie/transfer plików dotyczących założonych rezerwacji w tym systemie do Mid Office. Jeżeli TAK – należało wskazać sprzedawcę GDS oraz wysokość opłat,
- g) w przypadku współpracy posiadanego przez przedsiębiorcę Mid Office tylko z jednym GDS – należało wyjaśnić czy – w ocenie przedsiębiorcy – obniża to liczbę rezerwacji dokonywanych w innych systemach.

Zgodnie z otrzymanym zwrotnym potwierdzeniem odbioru, ww. pismo zostało doręczone Spółce w dniu 18 listopada 2008 r.

Z uwagi na brak odpowiedzi w wyznaczonym czternastodniowym terminie, Prezes UOKiK pismem z dnia 16 stycznia 2009 r. wystąpił ponownie do TUI Poland Sp. z o.o. o przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z dnia 13 listopada 2008 roku. Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK w wezwaniu do przekazania informacji wskazał: zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień a także pouczenie o sankcjach za nieudzielanie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że powtórne wezwanie zostało doręczone TUI Poland Sp. z o.o. w dniu 23 stycznia 2009 roku.

Spółka udzieliła odpowiedzi na ww. wezwanie Prezesa UOKiK pismem z dnia 8 czerwca 2009 r., dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielanie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Zgodnie z odpisem aktualnym z Rejestru Przedsiębiorców, Spółka jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000083435. Spółka posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji; (2) wskazanie celu żądania; (3) wskazanie terminu udzielenia informacji; (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które niezbędne są Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji, jest udzielanie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji w sposób pełny, informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone organowi antymonopolowemu w terminie przez niego wskazanym¹. Należy zarazem podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem

¹ E. Modzelewska-Wąchał: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 339.

ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu².

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa UOKiK informacji niezbędnych do sprawnego prowadzenia postępowania. Kara ta może być nałożona także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z naruszeniem terminu wskazanego w wezwaniu do udzielenia informacji. Naruszenie (przekroczenie) wyznaczonego terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego³. Zatem od momentu otrzymania wezwania Prezesa UOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania zupełnych i zgodnych z prawdą informacji.

W przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji (nieudzielenia informacji w terminie) żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną przewidzianą w jej art. 106 ust. 2 pkt 2, w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji mają charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa UOKiK) nadaje im charakter dyscyplinujący. Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

Prezes UOKiK może skutecznie żądać przekazania informacji i dokumentów od przedsiębiorców i związków przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem „przedsiębiorcy” w sprawach prowadzonych przed Prezesem UOKiK należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

TUI Poland Sp. z o.o. jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców spółką prawa handlowego. Jako przedsiębiorca rejestrowy działający na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 (*in initio*) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od Spółki wymagać, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia w terminie odpowiedzi na pismo z dnia 13 listopada 2008 r. (podobnie jak na

² Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. (sygn. akt XVII Ama 62/98).

³ Wyrok SOKiK z 9 lipca 2003 r. 2003 (sygn. akt XVII Ama 98/02), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04),.

ponowne wezwanie z dnia 16 stycznia 2009 r.) pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Wbrew ustawowemu obowiązкови, **pomimo dwukrotnego wezwania** przez Prezesa UOKiK – Delegaturę w Warszawie, **Spółka nie przekazała żądanych informacji**, ani w żaden inny sposób nie odpowiedziała na pisma kierowane do niej przez Prezesa UOKiK.

Należy podkreślić, że wezwanie z dnia 13 listopada 2008 r. zostało prawidłowo doręczone w dniu 18 listopada 2008 r., natomiast wezwanie z dnia 16 stycznia 2009 r. doręczono w dniu 23 stycznia 2009 r. Termin na udzielenie informacji w związku z pierwszym wezwaniem upłynął w dniu 2 grudnia 2008 r., a w związku z kolejnym w dniu 6 lutego 2009 roku.

Dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, TUI Poland Sp. z o.o. przekazała żądane informacje. Nastąpiło to jednak dopiero w dniu 8 czerwca 2009 r., a więc po 6 miesiącach od dnia upływu pierwszego wyznaczonego terminu.

Nieudzielenie przez Spółkę odpowiedzi na dwukrotne wezwanie do udzielenia informacji w zakreślonym terminie Prezes UOKiK uznał za **bezsprzeczne**.

Na podstawie okoliczności sprawy Prezes UOKiK uznał, że nieudzielenie przez TUI Poland Sp. z o.o. informacji w terminie jest przez Spółkę **zawinione w stopniu co najmniej nieumyślnym**.

Po przeprowadzeniu postępowania w niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zarzucenia Spółce umyślnego nieudzielenia żądanych informacji. Brak jest dowodów na to, by Spółka miała interes w tym, by chcieć wpłynąć na opóźnienie zakończenia postępowania wyjaśniającego bądź spowodować odstąpienie przez Prezesa UOKiK od żądania od niej informacji i dokumentów wymienionych w piśmie z dnia 13 listopada 2008 r. Należy jednak podkreślić, że w ocenie Prezesa UOKiK okoliczność zagubienia pisma z dnia 13 listopada 2008 nie usprawiedliwia braku działania Spółki w zakresie udzielenia informacji w sprawie, w szczególności z uwagi na okoliczność, iż do Spółki zostało wysłane w styczniu 2009 r. ponowne wezwanie do przekazania danych jak w wezwaniu z 13 listopada 2008 r. Należy wskazać, że Spółka ponownie nie przedstawiła danych w żądanym zakresie. Spółka jako profesjonalny uczestnik obrotu powinna mieć pełną świadomość konsekwencji związanych z nieudzieleniem informacji żądanych w postępowaniu przed Prezesem UOKiK, nadto Spółka była o tych konsekwencjach informowana w kierowanych do niej wezwaniach.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku terminowego udzielania informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Choć uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że **okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Spółkę kary pieniężnej**.

Wskazać należy, że TUI Poland Sp. z o.o. uchylała się od obowiązku udzielenia żądanych przez Prezesa UOKiK informacji pomimo, iż pisma Prezesa UOKiK zostały jej

skutecznie doręczone. Podkreślenia wymaga w szczególności to, że Spółka nie udzieliła informacji na ponowne wezwanie Prezesa Urzędu.

Dodatkowo należy wskazać, że nieudzielenie przez Spółkę żądanych informacji wpłynęło na opóźnienie kompletowania materiału dowodowego w sprawie niezbędnego do oceny, czy zachowanie Amadeus Polska Sp. z o.o. nosi znamiona praktyk ograniczających konkurencję.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę okoliczności wynikające z jej art. 111 ustawy. Zgodnie z tym przepisem przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 ustawy, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Spółkę obowiązku terminowego udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Spółkę **karę pieniężną w wysokości 8.216 zł** (słownie: osiem tysięcy dwieście szesnaście złotych), **co stanowi równowartość 2.000 euro** (słownie: dwa tysiące euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2009 r. – Tabela kursów nr 255/A/NBP/2009 zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,1082 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że: Spółka nie udzieliła odpowiedzi mimo wystosowania do niej dwóch wezwań przez Prezesa UOKiK, Spółka odpowiedzi udzieliła po sześciu miesiącach od pierwszego wezwania,

w związku z wszczętym przeciwko Spółce postępowaniem w sprawie kary, dane były niezbędne do oceny, czy zachowanie Amadeus Polska Sp. z o.o. nosi znamiona praktyk ograniczających konkurencję, Spółka nie była wcześniej karana przez Prezesa UOKiK.

Zdaniem Prezesa UOKiK, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Spółki skutku represyjnego i prewencyjnego.

W ocenie Prezesa UOKiK, nałożona kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi zawinienia Spółki, uwzględnia zarazem stopień naruszenia interesu publicznoprawnego oraz okoliczność, iż Spółka nie była wcześniej karana za tego rodzaju naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na następujące konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Warszawie.

Otrzymuje:

TUI Poland Sp. z o.o.

ul. Wołoska 7

02-672 Warszawa